

РОЗДІЛ 1

Сценарій телесуфлера –
вечір прем'єри «Сімейного експерименту»

ОТЕМ ТЕЙЛОР, ведуча

(КАМЕРА 1):

Ласкаво просимо на запуск шоу, яке буде *єдиним*, яке ви обговорюватимете протягом наступних дев'яти місяців, — «Сімейний експеримент».

(ПАУЗА ДЛЯ ПЕРШИХ ТИТРІВ ТА ОПЛЕСКІВ ГЛЯДАЧІВ
НА ЕКРАНАХ ПОЗАДУ ВЕДУЧОГО)

Якщо ви досі не чули чи не читали про нього, то де ви були? Адже з моменту анонсу «Сімейний експеримент» став найпопулярнішим реаліті-шоу цього десятиліття — і це ще до того, як ми вийшли в ефір!

(ПАУЗА ДЛЯ ОПЛЕСКІВ)

Тож ось як це працює.

(КАМЕРА 4):

Протягом наступних дев'яти місяців одинадцять ретельно відібраних бездітних британців змагатимуться

за виховання перших у світі повністю інтерактивних дітей у метаспросторі. Наші майбутні батьки будуть носити гарнітури віртуальної реальності, а також маски, рукавички та костюми, які відчуватимуться як друга шкіра. Це дозволить їм відчувати все, що біологічні батьки роблять зі своїми дітьми. А ви, глядачі, зможете цілодобово спостерігати за кожним випробуванням, лікуванням, прикрощами та істериками.

А якщо ви, як і я, не хочете нічого пропустити, підпишіться на наші пуш-сповіщення, які надходитимуть щоразу, коли станеться щось важливе, щоб ви могли під'єднатися і подивитися усього за декілька митей. Хіба не чудово?

(ПАУЗА ДЛЯ ОПЛЕСКІВ)

(КАМЕРА 1):

Наші майбутні батьки не дізнаються стать своєї дитини заздалегідь. Кожна наша дитина буде зростати в прискореному темпі, це означатиме, що вони залишатимуться в кожному віці набагато менше часу, ніж діти з реального світу. Наприклад, у перший місяць наші батьки будуть зайняті доглядом за новонародженим. На другому місяці їхня дитина буде значно старшою і більш розвиненою. А на дев'ятому місяці їхні діти стануть цілком дорослими.

Кожною метадитиною керує штучний інтелект, розроблений лідером ринку — компанією Awakening Entertainment. Вони зростатимуть і навчатимуться так само, як і діти з реального світу. Те, що вони відчують і як вони розвиваються, залежатиме від виховання, яке вони отримують від кожного з батьків.

(КАМЕРА 2):

І оскільки це шоу повністю інтерактивне, ми хочемо, щоб ви, перебуваючи вдома, відчували себе його частиною. Тож щомісяця ви зможете голосувати за пару, яку оберуть для щомісячного випробування. І повірте, з вашою допомогою ми зможемо підштовхнути наших нових мам і тат до нових звершень! Більше подробиць про наше перше випробування — далі в програмі.

Ви також матимете змогу сказати учасникам, якої ви думки про їхні батьківські навички. Яким чином? Нагороджуючи їх червоними сердечками за все, що вас тішить, і чорними — за те, що вам не подобається. Не вистачає обіймів? Закидайте їх чорними серцями. Якісно проводиш з ними час? Відправте їм червоне сердечко. А наші батьки побачать, як серця з'являються на екрані, щоб знати, як ви оцінюєте їхню роботу.

(КАМЕРА 1):

Сьогодні кожна сім'я автоматично отримує 250 000 фунтів стерлінгів — суму приблизної вартості виховання дитини з реального світу: від народження до вісімнадцяти років.

Сім'ї можуть витратити стільки грошей, скільки їм заманеться, на що забажають, наприклад, на освіту, охорону здоров'я, розваги, подорожі та захопливі враження від інших платформ. Через дев'ять місяців глядачі проголосують за одну сім'ю, яка переможе. На жаль, ті, хто програє, побачать, що їхні метадити назавжди вимикаються, а також втратять решту своїх грошей.

Але на цьому «Сімейний експеримент» не закінчується.

(КАМЕРА 4):

Тому що наші переможці зіткнуться з найскладнішим рішенням у своєму житті. Вони можуть або зберегти те, що залишилося від початкових 250 000 фунтів стерлінгів, разом зі своєю метадитиною, або відключити свою дитину та отримати чверть мільйона фунтів стерлінгів, які будуть виплачені після народження дитини у традиційний спосіб, шляхом ЕКЗ, сурогатного материнства або усиновлення, щоб створити свою власну справжню родину.

(ПАУЗА ДЛЯ ОПЛЕСКІВ)

А тим із вас, хто хоче ближче познайомитися з родиною, покупки через застосунок дозволять перебувати з нею в одній кімнаті, залишаючись непоміченими, і спостерігати за подіями, що розгортаються. Щомісячна лотерея також дозволить щасливчику взаємодіяти та насолоджуватися часом з дітьми сам на сам! Відповідно до умов і положень. І не забудьте увійти в наш застосунок «Сімейний експеримент», щоб зареєструватися для участі в програмі метабатьківства, коли її буде презентовано громадськості в ніч фіналу.

(КАМЕРА 4):

Тож, без зайвих зволікань, чи не варто нам познайомитися з нашими п'ятьма парами та одним одинаком?

(ПЕРЕХОДИМО ДО ВСТУПНИХ ВІДЕО
З РЕАЛЬНОГО СВІТУ)

РОЗДІЛ 2

Дванадцятьма роками раніше

Перший спогад про його друге життя з'явився, коли він прокинувся і побачив, що чоловік, від якого кого тхнуло гумою і бензином, витягує його з задньої частини фургона і несе на плечах,.

Він розплющив очі, але ніяк не міг зосередитися на тому, де перебуває і хто його несе. Єдине, в чому він був упевнений, — це те, що зараз ніч, над ними майже повня, а небо всипане зорями.

З його головою щось було не так. Це не була травма, більше схоже на глибокий, пекучий біль, що йшов з глибини правого ока.

— Де я? — скрикнув хлопчик. Незнайомець, що ніс його, не відповів. Натомість його грубо опустили на ноги, він спробував встояти, але йому не вдалося. Хлопчик перекинувся набік, упавши обличчям в каміння. Він завмер на мить, щоб зібратися з думками, і уважно прислухався. Вони були не самі. Почулося тихе перешіптування, голоси були схожі на його, такі само юні й перелякані. А трохи далі почувся шум води.

— Підводься! — визвірився грубий голос з акцентом, який він не зміг упізнати. Хлопець поглянув вгору і примружився від яскравого світла, що падало з-під куртки. Якщо він не помилявся, на незнайомцеві була ще й балаклава, і це ще більше насторожило його.

— Підводься! — повторив чоловік вже менш терпляче. Хлопчик спробував сісти, але був надто слабким. Він майже не протестував, коли чоловік схопив його за руку, але зойкнув, коли її майже висмикнули з суглоба. Тепер він знову був на ногах, і його тягнули через пляж, п'яти кросівок залишали за собою канавки.

Невдовзі крижана вода вдарила йому по щиколотках, потім по колінах, а потім його тіло підняли й підкинули в повітря, наче ядро. Він приземлився обличчям на щось мокре і гумове. Вода хлюпнула йому в обличчя, її солоність пекла, але прохолода зрештою допомогла йому сфокусувати погляд.

— Одягни це, — наказав чоловік і тицьнув йому в руку набір жетонів, прикріплених до ланцюжка. Хлопець зробив те, що йому було наказано, і почепив їх на шию.

Хтось інший, ймовірно, дитина, судячи з легкості дотику, поклала руку йому на плече і допомогла сісти. Хлопчик повернувся, щоб подивитися на неї, а потім на всіх інших, хто їх оточував. Тут було близько тридцяти дітей, приблизно його віку, і всі вони були так само налякані, як і він. Деякі з них були схожі на родичів і міцно трималися один за одного. По воді йшов ще один човен з дітьми, який супроводжували дві фігури у балаклавах. Човен був лише кілька метрів завдовжки, і незабаром у ньому стало тісно.

— Що відбувається? — запитав він у хлопця, який допоміг йому сісти.

— Вони нас перевозять, — відповів той.

— У тебе є телефон? Мені треба подзвонити моїй... моему... — його голос обірвався. Він гадки не мав, кому дзвонити. У голові була порожнеча.

— Якщо ти в цьому човні, то дзвонити вже нікому, — відказав юнак.

— Куди нас везуть?

— Звідси, з узбережжя Кента, до Роттердама або Кале, це те, що я чув.

— Але я не хочу туди. Я хочу додому.

— У тебе більше немає дому. Твоє минуле життя вже завершено. Тебе заберуть за кордон, щоб почати нове життя.

Хлопець енергійно захитав головою.

— Ні. Вони не дозволять це.

— Хто не дозволить? Твої батьки? Вони відправили тебе сюди, тому що радше за все не можуть більше дозволити собі утримувати тебе. Зазвичай саме так.

— Вони не могли цього зробити.

Хлопець хоч як намагався, але не міг пригадати обличчя своїх батьків.

Юнак поглянув на нього та насупився.

— Як тебе звати? — поцікавився він.

— Мене... — у голові знову було порожньо. — Я... Я не знаю, — відповів хлопець, збентежений.

Його новий друг кивнув.

— Щасливчик. Твої батьки напевне любили тебе, якщо стерли тобі усі спогади. Так менше болить, коли не знаєш хто ти чи вони.

Його погляд впав на промокле взуття.

Коли на березі нікого не залишилося, двоє з трьох чоловіків почали розвертати човен у напрямку до гирла затоки, а третій завів двигун. Незабаром всі вони були на борту, коли човен зайшов у неспокійні води Ла-Маншу. Що далі вони просувалися, то більшими ставали хвилі й холодніше і важче ставало їхнім пасажирам. Згодом принаймні половину дітей знудило за борт або один на одного.

— Кидайте свої речі сюди, — крикнув один із чоловіків, перекикуючи ревіння мотора. Він простягнув велику сумку. — Усе, що маєте — телефони, іграшки, книжки, — викидайте все це. Воно вам не знадобиться.

Не сперечаючись, перелякані юні пасажири обнишпорили кишені й віддали свої речі. Коли хлопець розстебнув капюшон, щоб зазірнути в кишені, його но-

вий знайомий побачив у місячному сяйві його футболку. На ній було зображення Статуї Свободи та річки Гудзон, що протікала поруч.

— Гадсон, — раптом промовив його друг, — я називатиму тебе так, поки ти не пригадаєш своє ім'я.

Гадсон обхопив себе руками, щоб захиститися від сильного вітру, і не зронив ні звуку, аж поки на горизонті з'явилося світло. На його полегшення, це виявилася земля.

У цей момент двигун човна почав бризкати й глухнути. Чоловік, який керував човном, спробував його перезапустити, це допомогло на короткий час, по тому човен знову заглух. Лише тоді Гадсон помітив, що вода сягає колін. Повітряні камери в човні здувалися, впускаючи всередину занадто багато води й роблячи його заважким для того, щоб двигун зміг зрушити з місця.

— У воду! — загорлав один з чоловіків, — допливете до берега.

— Я не вмію, — закричала якась дівчинка.

Чоловік проігнорував її. Тільки коли усі троє чоловіків стрибнули з човна, перелякані діти наважилися зробити те саме.

— Ну ж бо, — звернувся Гадсон до юнака.

— Я теж не вмію плавати, — в його голосі вчувалася паніка.

— Я допоможу.

Першим стрибнув Гадсон, за ним юнак. Його тіло зникло під товщею води, і Гадсон потягнувся по нього, але хлопець, запанікувавши, почав тягнути нового друга на дно. Вони боролися на крижаній глибині, Гадсон наковтався багато води, намагаючись витягнути їх обох у безпечне місце. Зрештою, лежачи на спині, Гадсон схопив юнака за груди, розвернувся з ним і почав бити ногами об хвилі, намагаючись дістатися берега.